

2den Behandling er indkommet en Bestemmelse, som den højtærede Minister ikke kan gaa ind paa, og som det Mindretal, jeg repræsenterer, heller ikke mener at kunne gaa ind paa. Det andet Stridspunkt, som er indbragt under Behandlingen, er Spørgsmaalet om den udvidede Skolekommission. Som jeg før nævnte, har Ministeren tiltraadt Tanken om en saadan udvidet Skolekommission, men har ikke villet have den valgt ved almindelig Valgret, men saaledes, at Sogneraadet valgte den ene Halvdel og de skolepligtige Børns Forældre den anden Halvdel, ligesom han heller ikke har kunnet gaa ind paa at udelukke Sognepræsten fra at være Formand. Ogaa paa dette Punkt har det Mindretal, jeg repræsenterer, sluttet sig til Ministeren, idet ogsaa vi mene, at det af Flertallet stillede Forslag gaar videre end nødvendigt paa dette Punkt. Det tredje Stridspunkt, som er kommet ind under Behandlingen, er det, der angaar Lærernes Afstedigelse. At der er Grund til at træffe Bestemmelser om en noget lettere Afgang til Afstedigelse af mindre helbige Lærere, skal jeg villig indrømme; men jeg kan ikke se rettere, end at det ved 2den Behandling vedtagne Forslag gaar noget videre, end man kan anse for ønskelig for Lærernes betyngede Stilling. Dette Forslag udelukker ikke, at en i det væsentlige personlig Uvilje og Forsølgelse, som drives med en vis ihærdig Agitation, kan føre til en Lærers Afstedigelse, uden at der i Virkeligheden er tilstrækkelig Grund dertil. Jeg har derfor i Forening med en æret Kollega stillet Forslag om en Bempelse af denne Bestemmelse, hvorved der dog kommer en noget større Betryggelse for, at der ikke gøres Læreren Uret, idet vi have foreslaaet, at selv om der er Enstemmighed for Afstedigelse, skal ogsaa Skoledirektionen give den sin Tilslutning; i saa Fald finder den Sted, medens det derimod, naar der kun er Flertal for den, skal være Ministeren, der træffer Afgørelsen efter at have modtaget ogsaa Skoledirektionens Erklæring derover. Jeg tillader mig at anbefale dette Forslag, der i Virkeligheden er et Mægtingsforslag mellem det ved 2den Behandling vedtagne og Ministerens Forslag om, at Paragraffen skal udgaa.

Jeg er her af Tingets ærede Formand bleven oplyst om en formel Banstæthed, som ikke har været mig bekendt. Jeg er gaaet ud fra, at man, ligesom det sker ved Anden-Behandling, først vilde stemme over Forslaget om, at Paragraffen skal udgaa, efter at Endringsforslagene vare afstemte, idet man da stemte over selve Paragraffen; men Forholdet er ved Tredje-Behandling,

efter hvad jeg erfarer, dette, at man først stemmer om det videst gaaende Forslag, altsaa her Forslaget om, at Paragraffen skal udgaa, og derefter over de andre Endringsforslag. Naar jeg altsaa her tillige med min ærede Meningsfælle subsidiært har tiltraadt Endringsforslaget under Nr. 64, skulde det egentlig være omvendt, at vi subsidiært havde stillet vort Mindretalsforslag. Men i Virkeligheden er den af os valgte Form et korrekt Udtryk for vor Tanke; thi vi ønske helst Paragraffen bibeholdt med den foreslaaede Endring hellere end at se hele Paragraffen udgaa.

Det fjerde Punkt, hvori der ikke er opnået Enighed, er med Hensyn til Lønningsnedsættelserne, som bleve vedtagne ved 2den Behandling. Her har den højtærede Minister stillet Forslag om at sætte Overlærerlønningerne lidt op igen; men det er desværre kun blevet tiltraadt af et Mindretal. Spørgsmaalet er jo ikke af stort Omfang; men det havde dog været ønskeligt, om man i alt Fald var kommen ud over dette mindre omfattende Punkt og dermed havde ryddet en af de Anstødsstene af Vejen, som i Djeblikket ere til Stede for Lovens overensstemmende Vedtagelse.

Dernæst er der endelig Forslagene om de flydende Stolepenge og i nær Forbindelse dermed om Fristolens Stilling til den offentlige Skole. De saakaldte flydende Stolepenge have jo været Genstand for megen Omtale, og jeg skal ikke komme tilbage dertil, men her kun fremhæve, hvad der er gjort gældende i en lille Piece, som vistnok er omdelt her i Tinget, hvori det hævdes, at Forholdene i ethvert Tilfælde passe overmaade daarlig paa Købstæderne, hvor der er Helbogsundervisning. Forslaget gaar jo ud fra, at man maa betragte det som en given Sag, at enhver Lærer har 50 Elever — det er man gaaet ud fra som det normale — og at der, hvis han har haft mindre end 50 Elever, vil blive et Tab for ham i Indtægter. Men Forholdet er, som paavist i Piecen, det, at i Købstæderne, hvor der findes Helbogsstoler, ville Lærerne ikke kunne saa mere i Gennemsnit end nogle og tredive Elever, og for disse Købstæder lærere betegner dette Forslag ubetinget et Uddrag af 100 Kr. aarlig i deres Løn. Paa den anden Side vil Forslaget næppe naa sin Hensigt, at være en Straf for den mindre velsete Lærer, som lider Nedgang i sine Indtægter, naar Børnetallet gaar ned; thi ved Skoler, hvor der er flere Lærere, vil det ramme den dygtige Lærer lige saa godt som den udnyttige, og hvor overhovedet Børnetallet er saa stort, at der er